

Personalne spremembe v Cerkvi na Slovenskem

V soboto, 28. novembra 2009, je papež Benedikt XVI. določil nekatere personalne spremembe v Cerkvi na Slovenskem.

Sveti oče Benedikt XVI. je sprejel odpoved službi dosedanjega ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Alojza Urana ter za njegovega naslednika imenoval dosedanjega mariborskega nadškofa koadjutorja in celjskega apostolskega administratorja msgr. dr. Antona Stresa. Nadškof Uran je namreč po kan. 401, § 2 Zakonika cerkvenega prava (ZCP) v posebnem pismu svete-mu očetu podal odpoved službi, da ljubljanska nadškofija ne bi trpela zaradi njegovega slabega zdravja.

Novoimenovani nadškof pomočnik msgr. dr. Marjan Turnšek

Papež Benedikt XVI. je dosedanjega murskosoboškega škofa msgr. dr. Marjana Turnška imenoval za nadškofa pomočnika mariborskemu nadškofu metropolitu msgr. dr. Francu Krambergerju. Zakonik cerkvenega prava predvideva, da Sveti sedež

v določeni krajevni Cerkvi (škofiji ali nadškofiji) lahko imenuje škofa pomočnika, ki ima tudi sam posebna pooblastila in pravico nasledstva (prim. kan. 403 ZCP).

Sveti oče je prav tako dosedanjega mariborskega pomožnega škofa msgr. dr. Petra Štumpfa imenoval za škofa ordinarija v Murski Soboti.

Izjava novoimenovanega mariborskega nadškofa pomočnika

Dragi duhovniki, diakon, bogoslovci,
drage redovnice in redovniki,
dragi verniki murskosoboške škofije,
bratje in sestre!

Sveti oče Benedikt XVI. je mladi Škofiji Murska Sobota imenoval novega škofa ordinarija v prekmurskem rojaku msgr. dr. Petru Štumpfu. Novoimenovanemu murskosoboškemu škofu iskreno čestitam in kličem obilje Božjega blagoslova na njegovo novo škofovsko služenje!

Mene pa papež po dobrih treh letih in pol pošilja za nadškofa pomočnika v nadškofijo Maribor.

Ob tem hiti moja misel najprej k vam, dragi duhovniki, z veliko hvaležnostjo, da ste bili pripravljeni skupaj z menoj potrpežljivo graditi temelje novi krajevni Cerkvi. Hvala za vašo zvestobo in gorečnost! V veselje mi je bilo skupaj z vami pogumno zastavljati prve korake samostojne pastoralne dejavnosti v službi rasti Božjega kraljestva med našimi verniki. Verjamem, da boste postavljene temelje z Božjo pomočjo nadgradili z novo evangelizacijo.

Dragi verniki naših župnij, vedno sem bil veselo presenečen nad vašo dobroto in pripravljenostjo sodelovati. Tudi vam velja moja

hvaležnost, saj ste me ob obiskih na župnijah vedno velikodušno sprejemali, prisluhnili mojemu oznanjevanju in bili vedno bolj pripravljeni sodelovati pri izgradnji in poživljanju župnijskih občestev. Želim si, da bi z novim škofom naprej uspešno utrjevali v vaših okoljih cerkveno zavest in pripadnost Kristusu. Še posebej vam želim, da bi zmogli uspešno prenesti zaklad vere mladim rodovom in da bi pokrajine na obeh straneh Mure čim prej spet postale »žitnica duhovnih poklicev«.

Ko se priporočam v molitev, vam vsem zagotavljam, da vas bom v molitvenem spominu vedno polagal na evharistični oltar.

Ohranjajte in poživljajte pripadnost ter zvestobo Cerkvi in Kristusu!

+ *Marjan Turnšek, škof*

Čestitka novemu nadškofu

Spoštovani g. nadškof pomočnik msgr. dr. Marjan Turnšek!

Ko Vas je papež Benedikt XVI. imenoval za nadškofa pomočnika v Mariboru, sta se v srcih duhovnikov in vernikov soboške škofije prebudila žalost in veselje. Žalost zato, ker odhajate od nas. Veselje pa, ker Vas je sveti oče imel za vrednega tako visoke službe. Ob tem imenovanju Vam v imenu bralcev Poti k Bogu in s tem tudi v imenu duhovnikov in vernikov soboške škofije čestitam in želim obilo Božjega blagoslova pri težki in odgovorni službi v mariborski nadškofiji.

S svojim zavzetim delom, s svojo popolno predanostjo Kristusu in Cerkvi ste ne le postavili dobre temelje mladi murskosoboški škofiji, temveč ste posejali prvo setev, ki že klije, ki že marsikje gre v klasje. Zmeraj ste znali izreči pravo, tehtno, jasno in odločno besedo, ki je naše korake usmerjala na pravo pot, k pravemu cilju. Nekaj besed je natisnjenih tudi v Vaši knjigi Prva setev, še več jih je zapisanih na škofijski spletni strani. Predvsem pa so

ŠKOFIJSKE POTI

zapisane v srcih duhovnikov, redovnikov, redovnic, župnijskih sodelavcev in drugih laikov, ki so Vam prisluhnil. Vseh besed si seveda nismo zapomnili, a duh vaših besed oplaja našega duha. Vedno ste stali za svojimi besedami, vedno ste govorili z apostolsko gorečnostjo. Hvala Vam za Vaše pričevanje.

Iskrene čestitke ob imenovanju

Hvaležni smo Vam za vse, kar ste storili za našo mlado mursko-soboško škofijo, za duhovnike, za vernike, za vsakega posameznika. Vso dobroto lahko izmeri le On, ki vidi na skrivnem, in ki poplača že kozarec vode, kaj šele več kot triletno darovanje Zanj in za ljudi v murskosoboški škofiji.

Želimo Vam Božjega blagoslova v polni meri. Naj Devica Marija še bolj razgrne svoj materinski plašč čez Vaše življenje. Naj za Vas prosi blaženi škof Anton Martin Slomšek, saj ste mu prav Vi v veliki meri pomagali priti do naziva blaženi. Naj za Vami hiti priprošnja Božjega služabnika Danijela Halasa in vseh neznanih svetih mož in žena soboške škofije.

Spoštovani g. nadškof msgr. dr. Marjan Turnšek, ostajate v naših srcih, ostajate naš prvi škof!

Čestitka novemu škofu

Spoštovani g. škof msgr. dr. Peter Štumpf!

Ob imenovanju za murskosoboškega škofa ordinarija sprejmite iskrene čestitke tudi preko glasila Poti k Bogu, torej v imenu duhovnikov in vernikov murskosoboške škofije. Po zavzetem služenju kot župnik in dekan na Rakovniku v Ljubljani, po zvestem služenju kot pomožni škof v Mariboru se vračate v domačo Krajino, v Prekmurje in v Prlekijo. Sveti oče Benedikt XVI. Vas je imel za vrednega, da nadaljujete prvo setev škofa msgr. dr. Marjana Turnška, da v zemljo ob Muri posejete nova semena, pa tudi, da varujete bilke, ki že klijejo, da dajete oporo poganjkom, ki gredo v klasje, da spremljate zrelo klasje.

***Novoimenovani soboški škof msgr. dr. Peter Štumpf v
Turnišču***

Dela je dovolj, dela je vedno več. Ravno zato potrebujemo pastirja, ki bo močan in vztrajen, zavzet in svet, ljubeč kot topla babinčina dlan, ki bo v vseh ljudeh prebujal neuničljivo upanje, ki bo

ŠKOFIJSKE POTI

po zgledu Božjega služabnika Danijela Halasa molil in delal, se daroval in trpel za ljudi, za rast Božjega kraljestva. Prepričan sem, da je sveti oče Benedikt XVI. v Vas videl te kreposti in Vas je zato postavil za nadpastirja soboške škofije.

Naj Vas pri Vašem odgovornem poslanstvu spremlja obilje Božjega blagoslova, naj bo z Vami Mati Marija, naj Božji služabnik Danijel Halas prosi za Vas, naj vsi veliki možje naše Krajine združijo pri Bogu svoje prošnje za Vas.

Slovesnost ustoličenja

Ustoličenje novega škofa msgr. dr. Petra Štumpfa bo v nedeljo, na praznik Jezusovega krsta, 10. januarja 2009, ob 15.00 v murskosoboški stolnici. Vabljeni k slovesnosti, še prej pa k molitvi za novega škofa in za škofijo.

Slika na naslovnici

Prvi murskosoboški škof msgr. dr. Marjan Turnšek, novoimenovani mariborski nadškof pomočnik, iskren Bog plati za služenje v soboški škofiji in čestitke ob imenovanju za nadškofa pomočnika. Ostajate na naslovnici naše mlade škofije.

Evharistija – Hiša kruha

Adventni čas nas že približuje praznovanju velike skrivnosti rojstva našega Gospoda Jezusa Kristusa. V adventnem času sem se večkrat spraševal, kako povezati Jezusovo evharistično navzočnost med nami in božič. Kot blisk se je ob nekem obisku pred tabernakljem v kapeli v zgradbi škofije zasvetil v meni spomin na prvi obisk pri sosednjem škofu v Sombotelu. V enem izmed prostorov so bile tudi majhne jaslice, a so s svojo izredno sporočilnostjo takoj pritegnile mojo pozornost: izdelane so bile namreč iz prerezanega hleba kruha, iz katerega je bila delno izdolbena sredica in v tako nastalem prostoru so bile razporejene miniaturne figurice božičnega dogodka. Začetno začudenje se je umaknilo ob dejstvu, da Betlehem pomeni v hebrejščini »Hiša kruha«. Torej se je Jezus rodil v »Hiši kruha«. Tudi to ni slučaj. Že betlehemske dogodek sodi v Božji načrt o Evharistiji in ga skrivnostno napoveduje. Pastirji tam okoli tega seveda še niso vedeli, kristjani pa to že dva tisoč let dobesedno iz(o-)kušamo. Danes so resnične jaslice prav Evharistija. In te jaslice imamo vse leto med seboj.

Pri vsaki sveti maši doživimo, kako dobesedno postaneta kruh in vino zemeljska »hiša« našega Gospoda. To je naš »Betlehem«. Kajti naš kruh ni samo tisti vsakdanji kruh, ki nam omogoča zemeljsko življenje, ampak je predvsem Jezus sam, ki se nam daje pod podobo kruha in vina. On je naš Kruh! In prav je, da se v ta naš sedanji »Betlehem« čim pogosteje odpravimo. Ne samo, kadar se odločimo za obhajanje svete maše, ampak tudi ko se odločimo samo za »obisk« pri njem v obliki čiščenja. Prav gotovo je prvi namen svete Evharistije ali Najsvetejšega zakramenta naša osebna združitev s Kristusom pri obhajilu; o tem ni nobenega dvoma. A je zelo pomemben namen tudi možnost, da se tudi sicer z evharističnim Gospodom srečamo. V tem letu priprave na evharistični kongres smo si v naši škofiji zastavili tudi za cilj, da bi pomnožili in poglobili naše obiske pri njem. Oblik poznamo zelo veliko in lahko še odkrijemo kakšne nove. Od tistega najpreprostejšega, ko za trenutek stopimo v cerkev,

kadar gremo po opravkih mimo nje. Samo za trenutek, manj kot bi »skočili na kavico« s prijateljem. Takšni trenutki so lahko zelo dragoceni in lahko pomenijo priložnost za prave »čudeže«. Kdaj drugič pa nam morda uspe »ukrasti« tempu kaj več časa in se v tihoti pred tabernakljem pomudimo tudi nekaj dlje. Taki »obiski« so marsikomu povsem spremenili življenje. Nato so organizirane »molitvene ure« pred izpostavljenim Najsvetejšim. Če je le mogoče, bi naj takšne »svete ure« imela vsaka župnija vsaj enkrat na teden. Skupna glasna molitev, evharistične pesmi, odlomki svetega pisma in tudi kar nekaj trenutkov tihote pred Gospodom (brez te vsaj nekaj minutne osebne tihe adoracije ne bi smela miniti nobena molitvena ura pred Najsvetejšim) – to so sestavni deli takšnih srečanj, ki se končajo z blagoslovom z Najsvetejšim. Kot škof bi si gotovo želel, da bi se prav v takšnih urah izmolile vse pomembne pastoralne odločitve v vsaki župniji. Brez takšne molitvene podpore ni mogoče pričakovati, da bomo našli prave korake v odgovoru na pričakovanja in potrebe sveta okoli nas. Gospod ima odgovore, ima pa tudi moč za njihovo uresničitev. Še posebej ne smemo prenehati v Gospodovi telesni bližini prositi za nove duhovne poklice in za zvestobo ter svetost že poklicanih, na splošno in za konkretne posameznike.

Posebno češčenje Najsvetejšega pa pomenijo procesije svetega Rešnjega Telesa. Z njimi še posebej razveselimo Gospoda, saj z njimi vsem javno pokažemo svojo vero Vanj in ga ponesemo v bližino tudi tistih, ki jih še ni k njemu. Ko blagoslovljamo na vse štiri strani neba ali ko Ga ponesemo na svoje ceste ali polja, še posebej izpostavljam v molitvi svoje domove, seveda predvsem odnose v njih, soseske, izročajmo mu bolnike, na telesu in duši, kajti njegova telesna bližina je tudi zdravilna. Mnogi evharistični čudeži pričajo prav o tem.

Zato starši in stari starši, ne nehajte voditi otrok v cerkev, ko ne bo več jaslic; verjemite, da boste v cerkvi vedno našli kaj zanimivega, kar bo za nekaj minut pritegnilo otrokovo pozornost.

Vsem bralcem želim bogat konec adventnega časa in obilje milosti ob »Hiši kruha« ter da ne bi nikoli pozabili, da imamo pravzaprav v naših tabernakljih vse leto resnične, žive jaslice!

Škof z duhovniki ob obletnici posvetitve stolnice

P.S.

Ker pa smo tudi v letu duhovništva, vam prilagam še odgovor na novinarjevo vprašanje:

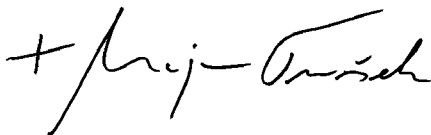
Kljub zavedanju, da smo mnogim, ki »so zunaj« (niso vstopili) v posmeh, ko danes govorimo o evharistiji, vemo (ali morda samo slutimo), da je lahko prav evharistija, če gre pri tem za globoko osebno izkustvo Božjega dotika, edini odgovor na ključna vprašanja našega preživetja. Ker smo v letu priprav na vseslovenski evharistični kongres, želimo o tej veliki Božji skrivnosti več premišljevali. Kako vi gledate na evharistijo?

Kot duhovnik in škof evharistijo že več kot četrto stoletje obhajam vsak dan; vsakič sem posebej nagovorjen, da morem po zakramentu svetega reda Bogu »posoditi« svoja usta, roke, spomin in sploh sebe vsega, da se lahko uresniči njegova božja in človeška navzočnost pod podobo kruha in vina. Tako je On želel, zame pa je milost.

To mi ostaja velika skrivnost in neizmerni dar Božje ljubezni do mene in do občestva Cerkve. Še posebej me vsak dan nagovarja

možnost tudi telesnega stika z bistvom Jezusove poveljane človeške narave, ki se ponavzoči pod evharističnima podobama. Po domače bi lahko rekel, da se ga lahko vsak dan dotaknem in On mene. Kaj pa njegov dotik lahko pomeni, pa nam govorijo različni dogodki, ki so opisani v evangeliju. Pravzaprav je vse velike stvari Jezus storil prav preko telesnega dotika in stika. Podobno deluje tudi danes. Zato doživljam sveto mašo kot enega izmed največjih darov in dogodkov v mojem življenju. Želim si vsak dan bolj postajati eno s Kristusom, postajati evharistija za svet.

škof Marjan Turnšek

Presveta Evharistija luč in moč

Nekdanji voditelj katehetskega urada Valter Dermota je takole zapisal: »Povejte otrokom, ljudem, kar ste doživeli!« Tako bom tudi jaz opisal svoja doživetja s presveto Evharistijo. Morda začnem z Gospodovim klicem: »Ne boj se, Jaz sem s teboj!« Po dolgem in težkem boju sem vstopil v bogoslovje in to z velikim strahom. Kakšno olajšanje, ko za glavnimi vrati zagledam veliki kip Gospoda z razprostrtimi rokami in napisom: »Učitelj je tukaj in te kliče!« »Oh, Gospod, sem rekel, če si Ti tukaj, potem se zares nimam ničesar bati.« Po dveh tednih so me izbrali, da sem imel na skrbi krožek o Evharistiji in Mariji. Motilo me je, da so nekateri bogoslovci hodili mimo kapele, kot da v njej ni nikogar. Mene pa je Gospod zelo privlačil.

Prvo službeno mesto. Kmalu po nastopu službe me kliče g. župnik k zajtrku. »Gospod župnik, jaz se sedaj pogovarjam z Gospodom.« »Boš pa potem šel nazaj!« »Rajši ostanem brez zajtrka, ko bi ne imel časa za svojega GOSPODA!« Tudi po obedu sem rad zahajal k Njemu. Večji otroci so po pouku pogledali v cerkev

in rekli: »Gospod kaplan je v cerkvi, pridimo še mi!« Večinoma so prihajale večje deklice, prepevale, molile dan za dnem. Vprašujem se, kaj neki bo iz teh otrok, ki se dan na dan grejejo na Božjem Soncu? Štiri ali pet deklet je odšlo v samostan, trije ali štirje fantje za duhovnike...

Na drugi postojanki sem hudo trpel, tako trpel, da sem se večkrat razjokal. Kam? K NJEMU na kolena. Zopet mi tiho zašepeta: »Ali si pozabil, da sem vendar s teboj?« Iz NJEGA morje blagoslova: veliko mladine na srečanjih, novi duhovi poklici, zelo dober obisk svete maše...

In tretja postojanka? Po nekaj letih mi pravi električar: »Gospod župnik, kako to, da vam vse uspeva, česar koli se lotite?« Spovedi so bile čudovite, večkrat pretresljive, pravi čudež Božje ljubezni in Božjega usmiljenja. Ni me sram priznati, da sem se nad to Božjo ljubeznijo tudi razjokal. Tudi tukaj so rasli, cveteli in zoreli novi duhovniški poklici. To je delal ON, vse to je delal Jezus v presveti Evharistiji. Jaz sem bil samo Njegov nevredni glasnik in služabnik.

Martin Panič - duhovnik

Zvest

Veš, Gospod, da...

je libanonski pisatelj Kahlil Gibran, razse pogosto srečujem z mislijo, kako nam dan za dnem govoriš tudi po vsakdanjih dogodkih. Zato nam naj za adventni in božični čas, ko bo mnogim misel na tvoj prvi in drugi prihod prekrila zunanost, preoblečena v razkošje luči, praznjenje denarnic za nakup daril, hrupno praznovanje..., dahneta priklon tebi, ki si prvič prišel kot nebogljeneč položen v jaslje, v katerih pa utripa tvoja čudovita previdnost ljubezni.

Najprej sem pred dnevi v knjigarni srečal nekdanjo učenko, ki ji verouk nikoli ni bil samo neka »nebodigatreba dolžnost«, ampak usmerjanje steze življenja v hoji za teboj. Ker se že nisva srečala

nekaj let, se je na vratih moje radovednosti pojavil kar trop vprašanj o njej sami, o njeni družini... Drug za drugim so njeni odgovori v meni dvigali prag veselja in zadovoljstva, saj je mlada žena radostno pripovedovala, kako dolgo sta z možem pričakovala prvega otroka, da pa sedaj zibata že tretjega. »Kaj pa študij?« sem bil še naprej radoveden, vedel sem namreč, da je vpisala magistririj. Pa je skromno, kot znajo samo dobre matere, odgovorila: »Magisterij imam, doktorat pa delam sedaj v družini pri otrocih. Pa, da me ne boste razumeli napačno, nisem vpisala doktorata, moj doktorat je sedaj vzgoja mojih otrok, ne kariera. Mar ni sprejetje in spremljanje novi življenj več kot vse drugo?« je hitela v razlago.

Za tem spoznanjem srečne mlade matere, da sprejetje življenje ceni »bolj kot vse drugo«, si mi ti, Gospod, potem šepetal skozi ves dan, in to iz ozadja jasli, ki so te pričakovale in sprejele na obrobju razsvetljenega Betlehema, ki je med tem oblastno sešteval množico popisanih. Tebe pa je ob njih grela ljubezen Matere. Ti pa tudi veš, da je med tem, ko sem ti dajal zahvalo za omenjeno mlado mamico in vse njej podobne matere, ki jim sprejemanje novih življenj, prinaša na obličja bivanj »božični nasmeh«, kanilo tudi mračno vprašanje: »Koliko je 'razsvetljenega Betlehema' v Evropi, v Sloveniji, v naših župnijah, v naših družinah, kjer kot »otrok nisi sprejet«, ne v življenju, ne pri vzgoji? Morda bi sodoben »Herod«, prežet s komolčarstvom po oblasti, po uživati, po imeti in odet s plaščem različnih poklicev in karier, vedel števila odgovor?

Samo dan potem se mi je zgodilo drugo srečanje z materjo srednješolca, ko mi je pripovedovala: »Pred nedavnim sem se s kolegico vračala z roditeljskega sestanka. Iskreno vesela sem ji dejala, da je lahko ponosna in vesela, ker ima z ozirom na učni uspeh tako prizadevno in vzorno hčerko, pred katero je lahko uspešna kariera. Pa mi je kolegica po krajšem premisleku odvrnila, da je ne skrbi toliko hčerkin poklic in njena kariera, kot pa to, da bi zašla s poti, ki vodi v Božje kraljestvo. Takšnega odgovora nisem pričakovala, še več, z njim je dala pravo lekcijo moji osebni veri in krščanski (ne)vzgoji mojih otrok.«

Tudi zame je bil dan spet bogatejši. Za sicer nepoznano ženo sem v mislih ponovil tvoje besede, ki so bile namenjene materi, ki je prišla prosit za bolnega otroka, »Žena, velika je tvoja vera!« in dodal prošnjo, »Gospod, utrinjaj v srcih sodobnih staršev tudi skrb za zveličanje njihovih otrok«.

Gospod, neboljeno majhen, kot eden izmed nas, si vstopil v svet. Zato slehernemu bralcu teh vrstic želim, da bi te v adventu spoznaval kot prihajajočega, v božičnem času pa rojenega, tudi v »majhnih« pozornostih, srečanjih, dogodkih in stvareh.

Priprava na volitve članov župnijskih pastoralnih svetov

Ker je ponavljanje mati učenosti, je dobro, da pred volitvami članov ŽPS obnovimo zavedanje o tem, kakšno podobo župnije so imeli v mislih škofje s papežem na drugem vatikanskem koncilu. Tako bomo lažje dojeli pomembnost ponovnih volitev

Škof skupaj z duhovniki načrtuje pastoralno delo

članov ŽPS, ki bodo potekale prihodnjo pomlad. Za vaše župnijsko življenje je pomembno, dragi verniki, kakšne kandidate boste predlagali in katere izvolili, da bodo skupaj z župnikom »srce« dogajanja v župniji.

Cerkev je organizem, ki je sestavljen iz celic, ki jih predstavljajo mala občestva. Župnija je torej v prvi vrsti občestvo malih občestev, kjer se lahko razvijajo in doživljajo osebni medsebojni odnosi, kar je nujno za odrešenski proces Cerkve, ki poteka znotraj cerkvenega občestva. Ta organizem Cerkve si lahko shematično predstavljamo v sedmih koncentričnih krogih:

1. Zunanji krog predstavlja krščene, ki so praktično neverni, nimajo nobenega stika s Cerkvijo več.
2. Drugi krog predstavljajo tisti, ki samo občasno pridejo v cerkev (ob zakramentih, pogrebu, slovesnostih) in morda otroke še pošiljajo k verouku.
3. Tretji krog sestavljajo majhne skupine, ki bi jih najbolj splošno lahko imenovali "skupine prvega ponovnega stika" z živim organizmom župnije ali »vstopna mesta«. Te skupine omogočajo ljudem iz zunanjih dveh plasti postopno vključevanje v ponovno-evangelizacijo, zato se v njih dogajajo zelo splošne dejavnosti, ki ljudi pritegujejo tudi iz ne povsem verskega razloga, a nato omogočajo tudi religiozno poglobitev (literarna, pevska, kulturna, športna, zabavna ... dejavnost). Vodijo jih usposobljeni laiki iz bolj notranjih krogov.
4. V četrtem krogu se zbirajo v raznih skupinah za poglobljanje krščanstva zainteresirani oddaljeni iz prejšnjega kroga, da bi postali bolj zavestni kristjani. V teh skupinah postopoma spet pričnejo z rednim prakticiranjem svojega krščanskega življenja.
5. Naslednji, peti, krog sestavljajo tako imenovane "apostolske skupine", katerih člani so že dejavno vključujejo v evangelizacijo in opravljajo razne službe v župniji. Sem sodijo tudi male skupine s posebnimi nalogami, bodisi na posameznem teritoriju župnije bodisi na določenem področju delovanja: liturgične, biblične, birmanske, za družino, za družbena občila, za duhovno versko literaturo, za socialne probleme, karitas... V primeru večjega števila teh skupin mora biti nujno organizirano srečeva-

nje animatorjev oziroma moderatorjev teh skupin.

6. S tem pa je ustvarjen šesti krog, ki služi prav zbiranju, animiranju in oblikovanju teh voditeljev ter oblikovanju najožjih "teles" župnijske dejavnosti: ŽPS, ŽGS, pevcev, ministrantov... Skratka tistih najožjih sodelavcev, ki pa se vendar srečujejo občasno. Med vsemi temi je prav gotovo prav župnijski pastoralni svet najpomembnejša skupina, soodgovorna za izvajanje pastorage in nove evangelizacije v župniji.

7. V osrednjem krogu pa so tisti, ki so bolj ali manj poklicno nastavljeni na župnijo (župnik, kaplan, katehisti/nje ...) in so prvi poklicani, da vodijo in organizirajo vso pastoralno dejavnost župnije, seveda s pomočjo sodelavcev iz prejšnjega kroga. Zavest, da so vsi odgovorni tudi za najbolj oddaljeni krog, je v tej podobi župnije sorazmerno dobro prisotna.

Dinamika te podobe omogoča neprestano novo evangelizacijo, ki je življenje župnije samo. Saj je v tem primeru evangelizacija pot, po kateri vedno novi ljudje prodirajo v notranje skupine in pri tem jih vedno več postane sposobnih, da se vračajo v zunanje kroge ne kot "ubežniki" ampak kot evangelizatorji. Cerkev se tukaj jasno pokaže kot sistem osebnih in medsebojnih odnosov in ne samo neko liturgično-socialno funkcioniranje (servis).

Petinštirideset let že nosi Cerkev v svojem »srcu« to podobo skrito in marsikje je še ni videti navzven. Morda so prav volitve novih članov župnijskih pastoralnih svetov lahko priložnost, da se pokaže ta bolj jasno in bolj izzivalno sredi naše vsakdanje realnosti, predvsem pa, da župnijska občestva prav preko svojih osrednjih »organov« dobijo več moči, več življenja in še bolj uspešno s svojimi odrešenjskimi žarki posijejo v vse segmente življenja na župnijskem ozemlju, še posebej tja, kjer domuje duhovna smrt.

+ *Marjan Turnšek, škof*

Svetniški prazniki in godovi od decembra do marca

Sv. Janez Evangelist, apostol: 27. december

Janez je bil sin Zebedeja in Marija Salome, doma iz Betsajde ob Genezareškem jezeru. Njegov brat je bil Jakob starejši. Preden je bil Janez poklican za apostola, si je služil kruh kot ribič. Janez je bil eden izmed treh apostolov, ki so bili Jezusu najbližje (poleg njega je bil to še Peter in Jakobov brat Janez). Jezus je Janeza izmed vseh apostolov najbolj ljubil in Janez mu je to ljubezen vračal. To se je še posebej pokazalo na veliki petek, ko so vsi apostoli Jezusa zapustili. Edino Janez je skupaj z Marijo in drugimi ženami bil na Kalvariji ob umirajočem Jezusu. S križa mu je Jezus zaupal v varstvo svojo sveto Mater.

Po cerkvenem izročilu je Janez pozneje prišel v Efez, od koder je vodil Cerkve, ki jih je ustanovil. V izgnanstvu na otoku Patmosu je tudi zapisal zadnjo knjigo Sv. pisma – Razodetje. Ko se je po smrti cesarja Domicijana spet vrnil v Efez, je tam zapisal četrti evangelij. Umrl je v visoki starosti v Efezu okoli leta 101.

Sv. Neža, devica in mučenka:

21. januar

Življenjska zgodba sv. Neže velja za eno najstarejših pripovedi o svetnikih. Celo sv. Ambrož in Damaz se sklicujeta na ustno izročilo. Tako naj bi bila Neža hči bogatih krščanskih staršev v Rimu. Zaradi izredne lepote ji je že pri dvanajstih letih poslal ženinno ponudbo sin mestnega prefekta Sempronija. Z izgovorom, da je že zaročena z drugim, je zavrnila to ponudbo in vse naslednje. Ko je lju-

Sveta Neža

bosumni mladenič hotel izvedeti ženino ime, je Neža v zama-knjenju začela pripovedovati o Jezusu Kristusu. Po sinovem brezuspešnem snubljenju je nastopil sam Sempronij, vendar je Neža zavrnila tudi njega. Mestni prefekt je tako pobesnel, da jo je dal mučiti ter ukazal vojaku, da jo je zabodel z mečem. Neža je najverjetneje umrla leta 304.

Jezusovo darovanje – svečnica: 2. februar

Cerkev 40 dni po božiču obhaja praznik Jezusovega darovanja v templju. Kristjani se ta dan spominjamo, da sta Marija in Jožef prinesla Jezusa v tempelj in ga darovala Gospodu. O tem dogodku obširno govori evangelist Luka. Pravi, da sta Marija in Jožef darovala v dar dve grlici oz. dva golobčka. Po obredu darovanja je Jezusa vzel v naročje starček Simeon in hvalil Boga, da je smel videti Mesija, ki je »luč v razsvetljenje vseh narodov«. O Jezusu je vsem v templju govorila tudi prerokinja Ana.

Praznik Jezusovega darovanja se je včasih imenoval »očiščevanje Device Marije«. Ime praznika je spominjalo na to, da se je Marija 40 dni po rojstvu podvrgla obredu očiščevanja, kakor je določala judovska postava. Vsaka judovska mati je namreč po porodu veljala za obredno nečisto, in sicer 40 dni, če je rodila dečka, ter 80 dni če je rodila deklico.

Ta Gospodov in Marijin praznik izhaja iz Vzhoda, kjer so ga obhajali že v 4. stoletju. Na Zahodu pa najdemo prvo pričevanje o tem prazniku šele leta 542. Pozneje je na Zahodu zaradi obreda blagoslavljanja sveč prišlo v navado tudi ime »svečnica«.

Sedež apostola Petra: 22. februar

Sedež sv. Petra, to je službeni sedež, s katerega naj bi po pripovedi apostol Peter kot rimski škof učil krščansko občino v prestolnici rimske države. Seveda je ta častitljivi sedež samo simbol, ki nas spominja, da je sv. Peter nazadnje imel svoj škofijski sedež v Rimu. Sv. Peter pa ni bil samo rimski škof, ampak obenem prvak apostolov, zato ima njegov sedež višji pomen. Je prvi sedež v vesoljni Cerkvi in vsak rimski škof je naslednik sv. Petra, prvega papeža.

Bazilika sv. Petra v Rimu

Že v prvi Cerkvi so marsikje v 4. stoletju slovesno obhajali spomin na ustanovitev škofijskega sedeža v Rimu. V Rimu so ob tej priložnosti naglašali izredno odliko Petrovega sedeža, ki je v tem, da je Kristus sam dal apostolu Petru najvišjo oblast v Cerkvi. Sv. Peter je od Kristusa dobil »oblast ključev« in jo je najprej izvajal v Jeruzalemu, nato nekaj časa v Antiohiji in nazadnje v Rimu. Spomin na to so že od 4. stoletja dalje praznovali prav 22. februarja.

Misel za leto duhovnikov

Duhovnik je človek, ki spominja in kaže na Boga,
je poklican, da je izzivalec in osvoboditelj od perspektive,
ki človeku obljublja polnost uresničenja v zemeljskem življenju,
v resnici pa ga razčlovečuje,
saj ga trga iz naročja skrivnosti.

Enrico Masseroni

Deca - blagoslov družine

Dendenešnji je vse naopak. Življenje se burka kak kalna voda. Ljudje so maloverni i boječi. Nemrejo več prepoznati laži od istine, lūbavi od sovraštva, svetlosti od kmice... Preveč ga je oslabilo sonce modernoga življenja... Očevje i matere..., vam je bio hišni zakon sveti, zato je bilo blagoslovljeno vaše življenje. Ali gnes den je ljudstvo betežno. I v svojoj betežnosti kaple či duže globše. Mladina ne sprevidi, ka si kople grob. Ona šče živeti, se izživeti, naveseliti se do konca. Pa ne samo mladina, tūdi starejši so okuženi. Kama pride človek, ki je samo po krstnoj knigi krščenik i šteromi je vera sūho drevo? Kama pridejo ljudje, ki vržejo iz svojega srca Boga i vpostavijo kralstvo greha? Kama pride človek, ki zavrže svetost družinskega življenja? Ka so njemi nedužna deca i njio angelsko čisti pogled? Samo odvišen križ! Istinsko! Zāto naš narod kaple v mlačnost, zato bošnjaki tak hasnovito sejejo belo kūgo, zato je naša iteligenca tak brezbrizna..., zato dečkov pesem tak slobo doni po naših vesnicaj, zato so našim dečkom dekla, čik i liter cio življenja, zato so naše dekletke tak plitve..., zato je naša narodna zavest tak siromaška... Te pa ešče mislimo, ka smo cvet svoje slobodne domovine?! Kakša zmota... Zbūdimo se, stopimo na pot v novo življenje!

Prim.: Deca – blagoslov družine, v Novine XIX (1932) 44,1-2

P. s.: Gospod, vstopil si v svet, zla in greha, pa vendar ga ne sodiš, ampak odrešuješ, toda brez našega sodelovanja »molčiš«.

Družina – blagoslov za vse

Halasovi shodi

Župnijska cerkev Srca Jezusovega v Veliki Polani je vsak mesec kraj zavzete molitve za beatifikacijo Božjega služabnika Danijela Halasa. Nekateri romarji se redno udeležujejo shodov, tako tudi skupina iz Lipovec in Gančan, pa tudi iz Odranec in Črensovec. Tem in domačim vernikom se pridružujejo še drugi. V ponedeljek, 21. septembra 2009, je sveto mašo ob somaševanju treh duhovnikov vodil odranski župnik Lojze Kozar. V homiliji je pokazal na apostola in evangelista Mateja, ki se ga ta dan v bogoslužju spominjamo. Matej je napisal evangelij, ki nam govori o našem Odrešeniku Jezusu Kristusu. A tudi s svojim življenjem, s svojo mučeniško smrtjo je pisal evangelij. Ravno tako

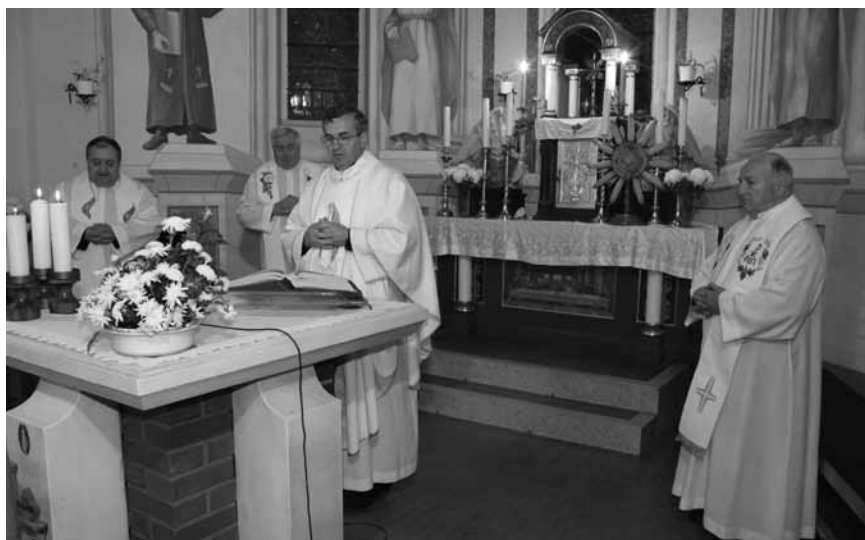

Romarji iz Lipovec in Gančan

lahko rečemo za Božjega služabnika Danijela Halasa, da je s svojim življenjem, z oznanjevanjem pri verouku, pri sveti maši, s skrbjo za ljudi, z zavzetim delom za mlade pisal evangelij. Po njegovem življenju so verniki spoznavali Jezusa. Še bolj berljiv je evangelij, ki ga je Danijel Halas pisal s trpljenjem in mučeni-

ško smrtjo. Tudi njegov prvi naslednik v Veliki Polani kasnejši odranski župnik msgr. Lojze Kozar je pisal evangelij. S pisano besedo kot pisatelj je ljudi vodil k Bogu. Z mnogimi dejanji pri oblikovanju župnijskega občestva in pri gradnji cerkve, v mnogih trudih in naporih, s trpljenjem v zaporu, v mnogih poniževanjih, ki jih je vdano prenašal, je izpisal oznanilo ljubezni. Takih vzornikov in tudi priprošnjikov imamo veliko. Prav je, da jih spoznavamo in se ob njihovem zgledu navdušujemo za zvesto služenje Bogu in ljudem.

Molitveni shod za Halasovo beatifikacijo se je začel v sredo, 21. oktobra 2009, z molitvijo pred Najsvetejšim, ki so jo vodili domači osmošolci. Sveto mašo je vodil odranski župnik Lojze

Župnik Franc Hozjan ob oltarju v polanski cerkvi

Kozar. V homiliji je spomnil na knjigo Cvetovi za mučenca, ki na naslovnici prinaša sliko Božjega služabnika, narejeno iz cvetov. V knjigi so zbrani literarni zapisi o Danijelu Halasu in likovne upodobitve različnih slikarjev. To so kakor cvetovi, ki naj ogrejejo srce in ljudi navdušijo za posnemanje Halasovih

SVETE POTI

kreposti. Danes mi želimo biti cvetovi, mi želimo na grob Božjega služabnika položiti svoje zahvale in prošnje. Ob sklepu svete maše je vsak romar prejel iz papirja izrezan cvet. Nanj je v duhu položil svoje zahvale, prošnje, žrtve, premagovanja, dobra dela. Ta žlahtni cvet je potem med pesmijo položil na Halasov grob. Molitveni shod v Veliki Polani je v soboto, 21. novembra 2009, pripravila župnija Gornja Radgona. Somaševanje petih duhovnikov je vodil radgonski župnik g. Franc Hozjan. Spomnil je na praznik Darovanja Device Marije. Marija se je darovala Bogu, njemu je darovala vse svoje življenje. Tako je ravnal tudi Božji služabnik Danijel Halas. Tudi njegovo življenje je bilo ena sama daritev. To je klic in vzpodbuda za nas, da bi se tudi mi znali darovati Bogu in bližnjemu.

Molitveni shod se je končal z molitvijo na Halasovem grobu. Romarski shodi v Veliki Polani vzpodbujajo vernike, da se še bolj zaupno priporočajo Božjemu služabniku in si prizadevajo za življenje po evangeliju.

Halasov sklad

Seznam darovalcev od 14.9.2009 do 1.12.2009: Halasovi shodi 257 eur, Jože Hozjan 100 eur, ob pogrebu Matilde Vuk iz Male Polane št. 70 43 eur, sorodniki Danijela Halasa iz Maribora 50 eur. **Skupaj 450 eur.** Vsem darovalcem naj Bog povrne s svojim blagoslovom.

Postopek za Halasovo beatifikacijo lahko podprete tudi s svojim denarnim prispevkom, ki ga lahko nakažete na račun, ki ga je Škofija Murska Sobota odprla v ta namen. Številka računa: **24900-8010017661.**

Benedikt Dejan Emberšič

Naši župnijski zavetniki – Sv. Rok

Na Slovenskem so že od davnih časov častili sv. Roka kot velikega priprošnjika. Njemu je posvečenih več cerkva in mnogo oltarjev ter kapelic. Tudi naša škofija ima njemu posvečeno cerkve, in sicer župnijsko cerkev v Cezanjevcih. Njegova najbolj znana božja pot v Sloveniji je sv. Rok nad Šmarjami pri Jelšah. Sv. Rok je dolga stoletja veljal za enega glavnih priprošnjikov proti kugi in drugim boleznim.

Sv. Rok je bil doma iz južnofrancoskega mesta Montpellierja, kjer se je rodil vernim staršem okoli leta 1295. Že zgodaj je izgubil očeta in mater. Vse svoje premoženje je razdelil med uboge ter nato potoval po svetu kot reven romar. Na poti proti Rimu je mladi mož pokazal svoj dar zdravljenja ran; neštete obolele je namreč ozdravil samo z znamenjem križa. Tudi v Rimu je na ta način rešil mnogo bolnikov pred smrtjo. Ko se je vračal proti domu je v Piacenzi sam zbolel za kugo. Najprej je ležal med bolniki, potem pa se je zvekel v gozd in se naselil v zapuščeni koči. Tu se mu je prikazal angel in ga opogumil. Neki pes mu je vsak dan prinašal kruha, tako da je končno ozdravel in nadaljeval svojo pot domov. V rojstnem kraju ga nihče več ni prepoznal. Imeli so ga za vohuna in ga vrgli v zapor. Skromen kot je bil, je prenašal vse gorje, ki so mu ga povzročili in zamolčal svoje pravo ime. Po petletnem trpljenju v zaporu ga je 16. avgusta 1327, komaj dvaintridesetletnega, odrešila smrt. Meščani so ga prepoznali šele po smrti.

Sv. Rok, ki ga najdemo na mnogih upodobitvah, je upodobljen v romarski obleki in z romarsko palico, z roko kaže na kužno bulo na stegnu, ob sebi pa ima psa s kruhom v gobcu. Rok je večkrat upodobljen tudi skupaj s sv. Sebastijanom (Boštjanom).

***Podoba sv. Roka v
župnijski cerkvi v
Cezanjevcih***

Dekanija Lendava

Če bi zgodovinsko pogledali v utrip lendavske dekanije, bi ugotovili, da je ena redkih dekanij, ki je skozi stoletje pripadala zdaj eni, zdaj drugi škofiji. Dekanija Lendava je bila del ozemlja salzburske, veszprémske, zagrebške, sombotelske, mariborske in sedaj murskosoboške škofije. Če še omenimo svetno oblast, ki se je v toku časa menjavala na ozemlju lendavske dekanije, se ne moremo čuditi svojskosti in enkratnosti, ki jo je ohranila naša dekanija. Tudi obseg dekanije se je večkrat spremenil. Posebej za časa madžarske nadoblasti v Prekmurju, je bila dekanija Dolnja Lendava sedež naddekanata in so ji pripadale še župnije onkraj naše meje, ki danes tvorijo dekanijo Lenti na Madžarskem. Sedež dekanije je ostal nespremenjen in tudi ime nosi po Lendavi, ki je danes druga največja župnija murskosoboške škofije. Do konca druge svetovne vojne so bili lendavski župniki naddekani in dekani, po vojni pa jo vodi eden izmed župnikov naše dekanije, ki je izvoljen in od škofa imenovan dekan. Dekanu je danes v pomoč še prodekan.

Lendavska dekanija danes obsega del Prekmurja in jo sestavlja enajst župnij. Ena izmed posebnosti sta župniji Lendava in Dobrovnik, ki sta dvojezični. Za madžarsko govoreče vernike v naši dekaniji je poskrbljeno. Verniki se udeležujejo bogoslužja in obredov v svojem materinem jeziku, prav tako otroci pri verouku. V zadnjih letih se je pokazala potreba tudi po bogoslužju v hrvaškem jeziku, kar so Hrvati, ki živijo na ozemlju naše in murskosoboške dekanije, deležni enkrat do dvakrat letno v lendavski župnijski cerkvi. Z novim letom bodo Hrvati imeli dušnega pastirja, ki jih bo povezoval in dušnopastirsko oskrboval.

Pastoralno delo v župnijah naše dekanije je zelo razvejano. Duhovniki s svojimi sodelavci skrbijo, da poskušamo sproti odgovarjati na izzive časa. Različne skupine v župnijah gradijo občestvo Cerkve. Tu se kaže nova oblika evangelizacije. Do tranzicije pretežno tradicionalno versko življenje pri nas prehaja v

osebno rast vere, prav po raznih malih občestvih ali skupinah, ki nastajajo znotraj vsake župnije.

Osrednje romarsko središče murskosoboške škofije je v dekaniji Lendava. Skozi zgodovino je Turnišče postalo priljubljena romarska pot, ne samo za našo dekanijo, ampak za vso našo domovino in tudi za romarje izven meja. Prizadevanja, da bi bila romarska cerkev Marije Vnebovzete povzdignjena v baziliko, niso zamrla. Več upanja, da bo sveti oče storil tudi ta korak, nam daje naša mlada škofija.

Na dekanijski ravni smo posebej v zadnjih letih izvedli mnogo projektov, najbolj odmevni pa so gotovo dekanijski pastoralni dnevi, po zaslugi Dekanijskega pastoralnega sveta, ki je zelo dejaven in povezuje vse župnije v skupnost odgovornih in zavzetih kristjanov. Skrbno načrtovanje na ravni dekanije je pokazatelj, da smo tako duhovniki in naši sodelavci zavzeti za rast božjega kraljestva v naši dekaniji.

Dalo bi se govoriti tudi o pomanjkljivostih oziroma o stvareh, ki nam morda pri našem pastoralnem prizadevanju polzijo iz rok,

Škof msgr. dr. Marjan Turnšek se je vedno rad srečeval z duhovniki – na sliki s prodekanom g. Tomislavom Šantakom

ali jih spregledamo. Eno od teh so duhovna gibanja, ki so za Cerkev posebna karizma in blagoslov za današnji čas, pa smo do njih še preveč boječi, zadržani in kritični, po drugi strani pa ugotavljamo porast različnih sekt, ki skrbno izkoristijo vsako priložnost za „svoje“ oznanjevanje.

Novi izziv pastoralnega dela pomeni tudi skrb za delavce, ki velikokrat garajo za mizerno plačilo, za brezposelne, ki so ostali na cesti in druge socialno ogrožene v naši dekaniji, ki jih ni malo. V času, ki je medijsko preplavljen z najmodernejšimi sredstvi družbenega obveščanja, bomo tudi na tem področju morali zapolniti vrzel za naše oznanjevanje.

Seveda pa ne smemo pozabiti na utečeno pastoralno delo za mlade in z mladimi, predvsem skrb za duhovne poklice, ki jih Cerkev nujno potrebuje, da se bo evangelij Jezusa Kristusa oznanjal tudi prihodnjim rodovom.

Božji blagoslov in priprošnja Marije pod logom naj spremlja vsa prizadevanja duhovnikov in njihovih sodelavcev za rast Božjega kraljestva v lendavski dekaniji.

Dogodki

- V sredo, 14. oktobra, je bila v Veržaju Škofijska pastoralna konferenca, na kateri so duhovniki in drugi pastoralni delavci skupaj s škofom govorili o aktualnih pastoralnih vprašanjih.
- V petek, 16. oktobra, je bila v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Murski Soboti sveta maša ob začetku akademskega leta, ki jo je daroval škof msgr. dr. Marjan Turnšek. Ob tej priložnosti je Leonida Lang iz župnije Pertoča prejela diplomo Katehetsko pastoralne šole, 9 slušateljev pa je dobilo spričevala za opravljeno prvo stopnjo študija.
- V soboto, 17. oktobra 2009, so na Ptujsko Goro romali verniki iz murskosoboške škofije skupaj s svojimi dušnimi pastirji in škofom msgr. dr. Marjanom Turnškom. Pri Mariji, Zavetnici s plaščem se je zbralo čez tisoč vernikov. Slovesno sv. mašo je vodil škof msgr. dr. Marjan Turnšek. V pridigi je spomnil na

pomen tega Marijinega svetišča, kamor so že nekdam radi romali tudi verniki s področja sedanje soboške škofije.

Škof msgr. dr. Marjan Turnšek ob škofijskem romanju na Ptujsko Goro

- Na misijonsko nedeljo, 18. oktobra, je bilo pri Gradu na Goričkem škofijsko molitveno srečanje. Po molitveni uri so se predstavili trije misijonarji: s. Marjeta Zajnkovič HMP, p. Vladimir Kos DJ in p. Pepi Lebreht OFM. Somaševanje je vodil škof msgr. dr. Marjan Turnšek.
- Škofijska gospodarska uprava je v sredo, 28. oktobra 2009, pripravila srečanje, poimenovano Škofijski gospodarski dan, kjer so duhovniki dobili potrebne informacije glede uprave cerkvenega premoženja.
- V soboto, 7. novembra 2009, je bila osma seja Škofijskega pastoralnega sveta. Člani so se soočili s tekočimi pastoralnimi vprašanji.
- V nedeljo, 15. novembra, je bila v stolni cerkvi sv. Nikolaja slovesnost diakonskega posvečenja. V diakona je bil posvečen bogoslovec Goran Merica iz Murske Sobote.

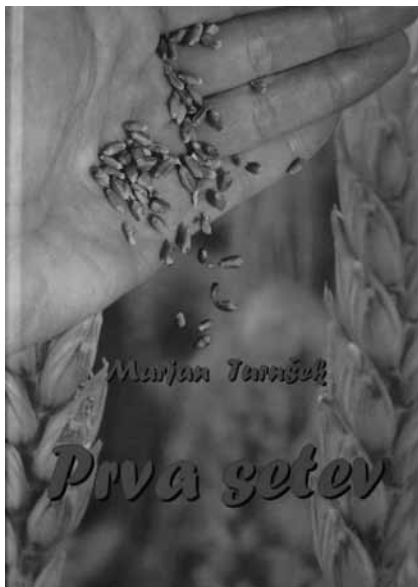
ŠKOFIJSKE POTI

- V nedeljo, 30. novembra, je bila na Tišini škofijska dobrodelna prireditev Klic dobrote. Klicu se je odzvalo veliko nastopajočih in množica udeležencev, ki so namenili svoj dar človeku v stiski.

Založba Stopinje

Založba Stopinje ima med drugim na razpolago sledeče knjige, ki jih lahko dobite v Kleklovi knjigarni v Murski Soboti (tel. 0590 80 632; kleklova.knjigarna@email.si) in na župnijskih uradih v soboški škofiji:

- Dr. Marjan Turnšek: Prva setev, zbirka pridig, nagovorov, Murska Sobota 2007
- več avtorjev: Cvetovi za mučenca, zgodbe in pesmi o Danijelu Halasu, Murska Sobota 2008
- Lojze Kozar ml., Legendarna pot, Legende o zavetnikih župnijskih cerkva v soboški škofiji, Murska Sobota 2008
- Jože Ftičar, Za napršnjek vedrine I, II, Roman v narečju, Murska Sobota 2004, 2006
- Prelepo ravno je polje, pobarvanka, Murska Sobota 2007

Spletna stran Škofije Murska Sobota

Vabljeni, da obiščete spletno stran Škofije Murska Sobota na naslovu <http://www.skofija-sobota.si>.

Napovedi

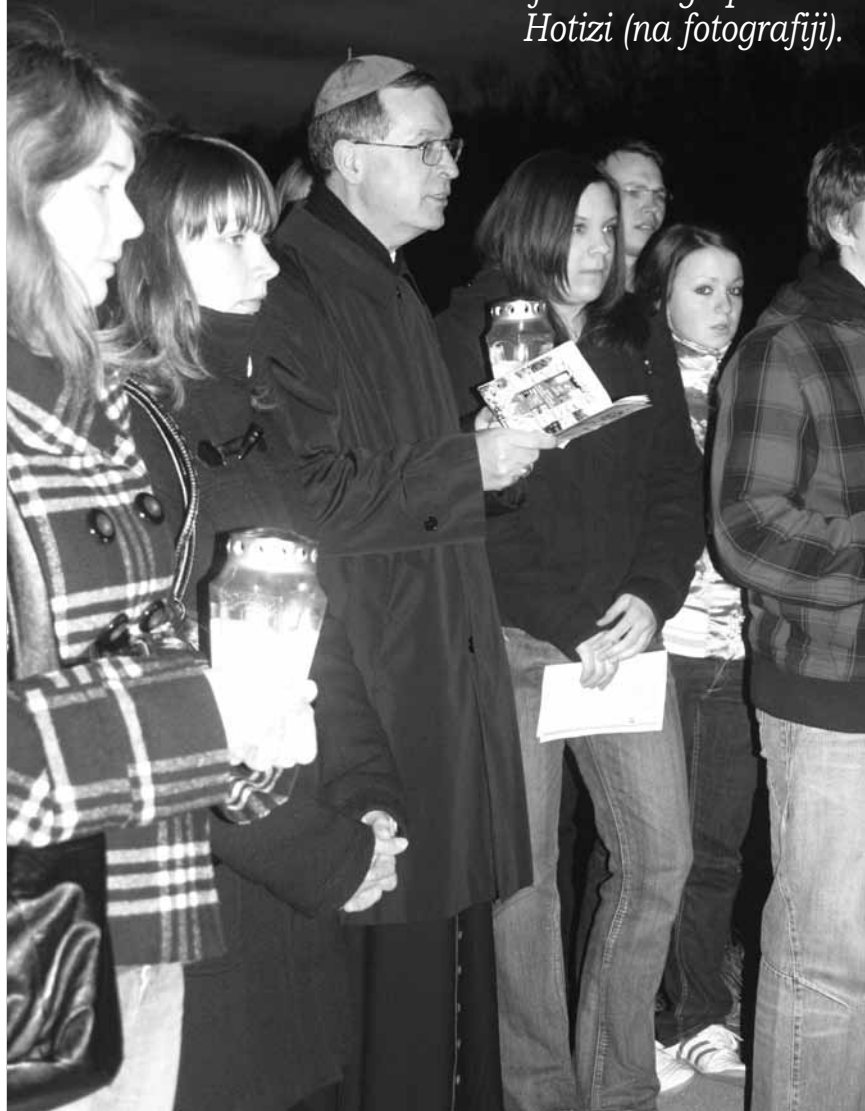
Velike spovedi v lendavski dekaniji

župnija	čas
Beltinci	12. december ob 16.00 13. december ves dan
Bogojina	20. december ob 14.00
Črenšovci	13. december ob 14.00
	22. december ob 8.00
Dobrovnik	
Dokležovje	20. december ob 12.00
Hotiza	21. december ob 15.00
Kobilje	18. december ob 14.00
Lendava	20. december ob 14.00 in 16.00 21. december ob 8.00
Odranci	17. december ob 15.00 in 17.00
Turnišče	18. december ob 15.00 19. december ob 8.00
Velika Polana	16. december ob 15.00 in 17.00

Pripravo bo imel lendavski kaplan Aleš Kalamar.

LUČ MLADIH 35

Škof msgr. dr. Marjan Turnšek se je rad srečeval z mladimi. Med molitvijo križevega pota na Hotizi (na fotografiji).

Kaj mi pomeni češčenje svete evharistije?

Beseda »evharistija« izvira iz grške besede »eucharistein« in pomeni zahvalo, tako kakor se je »zahvalil« Jezus pri zadnji večerji, ko je postavil evharistijo. Kot najodličnejši zakrament predstavlja spomin na Jezusovo daritev na križu, hkrati pa pomeni njegovo navzočnost pod podobo kruha in vina. Za kristjana je sveta evharistija vir in višek bogoslužja ter vsega krščanskega življenja. V zadnjem času pa je vse bolj pogosto češčenje evharistije v adoraciji oziroma češčenju Najsvetejšega. To je ena izmed redkih priložnosti, ko se človek lahko popol-

noma umakne od vsakdanjega hrupa in hitenja. Hkrati je to tudi pristen trenutek, ko smo umirjeni pred Jezusom, pripravljeni na zaznavanje njegovih želja glede nas samih. Če smo se sposobni popolnoma prepustiti njegovi navzočnosti, potlej lahko Božja luč postopoma prodira v naše srce in ga zdravi vseh vsakdanjih tegob in preprek.

Češčenje evharistije mi tako pomeni edinstven zaklad, ki nam ga Bog vedno znova ponuja, vendar se kristjani tega premalo zavedamo. Pomeni mi medsebojno zbliževanje Boga in človeka ter krepitev njunega odnosa.

Valentina Lebar

Anketa – srečevanja mladih

1. Katerih srečanj se udeležuješ?

- ☐ mladinski verouk – (17)
- ☐ dekanjsko molitveno srečanje mladih – (8)
- ☐ Škofijafest – (0)
- ☐ Skavti – (12)
- ☐ animatorji – (21)
- ☐ pevski zbor – (3)
- ☐ misijonska skupina – (10)
- ☐ prenova v duhu – (0)
- ☐ ministranti – (8)
- ☐ drugo: svetopisemske urice (2); mladinski center (1); pritrkovalci (3); letovanja (1)

2. Zakaj se jih udeležuješ? Kaj ti je, ali ni všeč na teh srečanjih?

- ☐ Všeč mi je, da nas ta srečanja povezujejo in ohranjajo vezi prijateljstva. Srečanja nam dajo priložnost, da se med sabo bolje spoznavamo.
- ☐ Preko srečanj tudi mlajšim približamo Boga na podlagi igre. Všeč mi je, da imamo animatorji srečanja pred oratorijem in po njem, da si svetujemo in izmenjamo izkušnje.
- ☐ Dajo mi ogromno energije, svežih idej, motivacije za delo z različnimi skupinami ljudmi (otroci, starejši, osebe z motnjami v duševnem in telesnem razvoju, ...) ter osebno in duševno zadovoljstvo.
- ☐ Udeležujem se jih zato, ker me to veseli, ker tako lahko pomagam drugim, rada imam otroke, ob tem se sprostim.
- ☐ Ker se družimo, spoznavamo in skupaj delamo lepe stvari. Všeč mi je, da smo skupaj ob Bogu.
- ☐ Počutim se srečnega, ker lahko služim Gospodu kot ministrant in kot pritrkovalec.

Mladi radi sodelujejo pri različnih dejavnostih

3. Kakšno srečanje mladih si želiš? Kako bi ga oblikoval/-a?

- ☐ Nimam nekih posebnih želja glede mladinskih srečanj, ker se mi zdi, da ta, ki jih obiskujem, povsem izpolnjujejo moja pričakovanja. Dajo mi občutek notranjega miru in nekega posebnega zadovoljstva, za katerega menim, da se ga ne da

opisati z besedami, ampak se ga le občuti in čuti. Slednje dojemam kot glavni namen mladinskih srečanj in če ga srečanje pri posamezniku uspe izzvati, je uspešno.

- Želim si, da bi mladi vzeli taka srečanja bolj resno, da bi prihajali z veseljem. Lahko bi bilo več sodelovanja po skupinah, imeli bi delavnice, kjer bi izdelovali razne izdelke in se ob tem pogovarjali.
- Želim si še več srečanj, ki bi temeljila na podlagi druženja. Morda so potrebna večdnevna druženja, ki bi jih vodili patri ali sestre in nam na ta način pomagali do čim več izkušenj.
- Glede oblikovanja srečanja... Menim, da je lahko oblika zgolj okvirno sestavljena in se je treba v prvi vrsti prilagajati udeležencem. Če sta bili na začetku predvidni le dve pesmi in opazimo, da so se udeleženci preko pesmi povezali in radi prepevajo, bi jim pustila, da s petjem nadaljujejo; če je predviden pogovor o drogah, udeleženci pa bi se raje pogovarjali na temo ljubezni, bi skušala predvideno temo navezati na ljubezen (npr.: Ali je ljubezen do drog lahko močnejša od ljubezni do človeka?) itd. Menim, da je pomembno zadostiti pričakovanjem udeležencev, saj preko tega vzpodbudimo njihovo motivacijo in angažiranost za delo.
- Ker se mladi že zelo redko udeležujejo srečanj, bi lahko srečanja oblikovali bolj na zabaven način. Mislim, da imajo mladi o mladinskih srečanjih napačne predstave. Na srečanjih bi lahko bilo več zabavnih stvari in ne vse preveč strogo. Lahko bi npr. izvedli srečanje med mladimi in starejšimi in tako bi ugotavljali, kakšno življenje so imeli oni in kakšno imamo mi, lahko bi nas naučili starinske plese, glasbo...
- Ogled filma, nato pogovor na to temo, nauk, ki se ga da izvleči iz tega.
- Oblikoval bi srečanje, na katerem bi mladi diskutirali o posameznih aktualnih problemih, ob tem podali določene sklepe, ki bi imeli težo v župniji.
- Želim si, da bi nas na srečanjih bilo več.

Uredniški odbor se je tokrat odločil, da mlade povpraša o njihovih srečevanjih. Na anketna vprašanja je odgovarjalo 43 mladih iz župnij Črensovci, Odranci in Velika Polana.

Pri vprašanju, katerih srečanj se udeležujejo, smo želeli ugotoviti, katere interesne skupine so v naši škofiji najbolj obiskane. Mladi se najraje udeležujejo kot animatorji. Radi obiskujejo mladinski verouk in sodelujejo kot skavti. Sledijo jim pevci in »misijonarji«. Dekanijskega molitvenega srečanja se jih udeležuje 8, toliko je med anketiranimi tudi ministrantov. Nato sodelujejo še v raznih drugih oblikah srečanj, kot so svetopisemske urice in pritrkovanje. Delujejo tudi v mladinskem centru ter hodijo na letovanja. Čeprav se naši anketiranci morda niso udeležili Škofijafesta, so se ga pa drugi. Odmeve na Škofijafest si lahko preberete v 33. številki Luč mladih.

Na drugo vprašanje o tem, kaj jim je na srečanjih všeč, oziroma jim ni všeč, so anketiranci odgovarjali precej podobno. Večini je lepo, da se družijo med sabo in se spoznavajo, se sproščeno pogovarjajo in se imajo lepo. Pravijo, da vedno počnejo kaj zanimivega in poučnega. Hvala Bogu za to, saj je to tudi namen raznih srečanj, pripravljenih za mlade.

Konkretnih predlogov o oblikovanju samega srečanja ni bilo, saj jih je večina odgovorila, da so srečanja v tej obliki kot so, dobra. Velika večina jih je izrazila željo, da bi se srečanj lahko udeleževalo več mladih. Torej, dragi mladi, obveščajte se med sabo o srečanjih tudi v šoli, na ulici, avtobusu... Širite vest o vsem lepem, kar doživljate na srečanjih. Morda pa bo koga nagovorilo, da se bo našel v kateri izmed skupin. Kot smo lahko ugotovili v prvem vprašanju, jih je v naši škofiji veliko.

Pripravila Mateja Dominko

Dogajalo se je

»Svoje upanje smo naslonili na živega Boga« (1Tim 4,10)

Pod tem geslom se je odvijalo letošnje srečanje v Stični, ki je to leto potekalo že osemindvajsetič. Srečanje mladine v Stični velja za eno največjih mladinskih prireditev v Sloveniji še posebej zato, ker jo pripravljajo mladi sami. Vsako leto se zbere več kot 7.000 mladih iz vse Slovenije. Sama sem se srečanja udeležila letos drugič. 19. septembra smo se mladi iz naše župnije odpeljali proti Stični. Ko smo prispeli, se je na glavnem prizorišču že pestro dogajalo. Ob 11.30 so se začele delavnice, katerih je bilo kar 23. Bile so za vse starosti, vsak je lahko našel nekaj za sebe. Sama sem se udeležila delavnice z naslovom: »Hočemo živeti: AIDS zaznamuje Afriko – ali nam je mar? Ogledali smo si film »Hočem živeti«. V njem je bila predstavljena Zambija in tamkajšnje življenje. Spregovorila je tudi enajstletna Maria, predstavnica tistih zambijskih otrok, ki so osiroteli zaradi moderne kuge afriškega kontinenta - virusa HIV. Po ogledu filma smo po skupinah preko metode problemskega drevesa razmišljali o tem, kateri so vzroki, ki naredijo posameznika ali neko družbo ranljivo za okužbo s HIV ter kakšne so posledice HIV-a in AIDS-a za posameznike in družbe v revnejših deželah. Po delavnicah je bil čas za kosilo in sveto spoved ter priprava na sveto mašo. Ob 14.30 se je na glavnem dvorišču začela sveta maša, ki jo je vodil nadškof Alojzij Uran skupaj s slovenskimi škofi. Po sveti maši je sledila še zabava, ko smo zapeli in zaplesali v ritmu glasbe in na koncu prejeli še Božji blagoslov.

Andreja Ošlaj

Teden duhovnosti in kulture 2009 v Črenšovcih

Župnija Črenšovci je tudi letos, tako kakor prejšnjih 10 let priredila Teden duhovnosti in kulture. Letošnji je nosil pomenljiv naslov MLADOST NI NOROST in je tako bil na poseben način namenjen vsem mladim in mladim po srcu.

Gost torkovega večera dr. Peter Lah, dekan fakultete za medije v Ljubljani

Geslo našega tedna je bilo hkrati opozorilo, da je mladost za marsikaterega mladega obdobje, v katerem se ne čuti dovolj ljubljenega in spoštovanega. Tako smo skupaj ta teden prisluhnili pričevanju mladih, ki so nam spregovorili o različnih preprekah mladosti, obenem pa smo mladost poizkušali razsvetliti tudi iz strokovnega in znanstvenega vidika.

Mladi iz črenšovske župnije in vsi mladi po srcu smo z obiskom bogato pripravljenih večerov Tedna duhovnosti in kulture dokazali, da mladost ni norost in da lahko skupaj potrdimo rek, ki pravi, da na mladih svet stoji.

Valentina Lebar

Kviz

Pravilna rešitev kviza iz 65. številke Poti k Bogu je: Duhovnik je Božji dar. Žreb je izmed pravih odgovorov izbral tri nagrajence, ki prejmejo Stopinje 2010. Nagrade prejmejo: Matej Ošlaj, Gomilice 69; Denis Stanko, Gornja Bistrica 110; Lidija Grah, Petanjci 1a. Iskrene čestitke.

Pravilne odgovore so še poslali: Doroteja Antolin, Primož Benčak, Ema Berden, Samuel Čizmazija, Sara Čizmazija, Zlata Karas, Terezija Kozar, Jurij Kozar, Marija Lanjšček, Cecilija, Lebar, Jasmina Lebar, Dominik Majcen, Vesna Podgorelec, Silvo Pozdrec, Jože Raščan, Marija Raj, Alojz Režonja, Klara Rous, Martina Sobočan, Anica Stanko, Janez Šemen, Ivan Vinčec.

Tokratni kviz govori o mladih. Črke pred pravih odgovori vpišite na črtice spodaj. Rešitev kviza pošljite do 1. februarja 2010 na uredništvo Poti k Bogu, Panonska 48, 9233 Odranci. Tudi tokrat bo žreb izbral tri nagrajence.

1. Kako imenujemo srečanja mladih na škofijski ravni?
  - A) Mladinafest
  - S) Škofijafest
  - P) Sobotafest
2. Predstavniki mladih iz župnijskih pastoralnih svetov so na dekanjski ravni združeni v:
  - R) dekanjski odbor za mlade
  - A) župnijski odbor za mlade
  - P) škofijski odbor za mlade
3. Kako imenujemo mlade, ki sodelujejo pri pripravi in izvedbi oratorija?
  - E) animatorji
  - Č) vaditelji
  - O) mučitelji

4. V kateri izmed župnij ministrirajo mladi tudi po končani osnovni šoli?
S) Kobilje
Č) Bogojina
I) Črensovci
5. Danijel Halas je mlade pripravljaj na sprejem v:
K) Jezusovo družbo
T) Halasovo družbo
A) Marijino družbo
6. Mesečna srečanja mladih v dekaniji imenujemo:
N) dekanijsko molitveno srečanje
L) delavnice molitve in življenja
A) dekanijafest
7. Kako je naslov škofijske spletne strani?
B) skofija.si
J) <http://www.skofija-sobota.si>
M) <http://www.murska.sobota-skofija.si>
8. Kdo je zapisal spomin na župnika msgr. Lojzeta Kozarja v 34. številki Luč mladih?
Č) Ane-Mari
D) Andreja
E) Mateja

GESLO: _ _ _ _ _

Vsebina

ŠKOFIJSKE POTI.	1
Personalne spremembe v Cerkvi na Slovenskem	1
Izjava novoimenovanega mariborskega nadškofa pomočnika ..	2
Čestitka novemu nadškofu.	3
Čestitka novemu škofu	5
Slovesnost ustoličenja	6
BESEDE ZA SREČNE POTI	7
Evharistija – Hiša kruha	7
ŽGOČE POTI	10
<i>Martin Panič</i> : Presveta Evharistija luč in moč.	10
<i>Zvest</i> : Veš, Gospod, da... ..	11
VERSKE POTI	13
<i>Marjan Turnšek</i> : Priprava na volitve članov župnijskih	
pastoralnih svetov	13
<i>Benedikt Dejan Emberšič</i> : Svetniški prazniki in godovi od	
decembra do marca	16
Misel za leto duhovnikov	18
VPIJOČE POTI	19
Deca - blagoslov družine	19
SVETE POTI	20
<i>Lojze Kozar ml.</i> : Halasovi shodi	20
Naši župnijski zavetniki – Sv. Rok	23
ŠKOFIJSKE POTI.	24
<i>Tomislav Šantak</i> : Dekanija Lendava	24
Dogodki	26
Založba Stopinje	28
Napovedi	29
LUČ MLADIH 35	30
<i>Valentina Lebar</i> : Kaj mi pomeni češčenje svete evharistije? ..	31
<i>Mateja Dominko</i> : Anketa – srečevanja mladih	32
<i>Andreja Ošlaj</i> : Svoje upanje smo naslonili na živega Boga ...	36
<i>Valentina Lebar</i> : Teden duhovnosti in kulture 2009 v	
Črensovcih.	37
Kviz	38

66. številko Poti k Bogu je v decembru 2009 izdala Škofija Murska Sobota.
 Uredniški odbor: Robert Brest, Štefan Grabar, Lojze Kozar ml., Goran Kuhar in dr.
 Stanislav Zver.

Priloga – Luč mladih: pripravila skupina mladih iz soboške škofije
 Lektorirala: Frida Jakšič
 Prelom in tisk: Tiskarna Klar